

FENIX

*List učenika
Srednje mješovite škole
„Vuksan Đukić” Mojkovac
Broj 10*

„Kad mislim na mostove, u sjećanju mi iskrsavaju ne oni preko kojih sam najviše prelazio, nego oni koji su najviše zadržali i zanimali moju pažnju i moj dub!” - Ivo Andrić

U 10. Broju Fenix-a:

Deseti put se diže iz pepela.....	3
Labor omnia vincit.....	4
Mladi revolucionari.....	5
Sve do medalje.....	6
„Punom parom“.....	8
Dr Nikola Vuković.....	10
Vladimir Fuštić.....	11
Iza zavjese.....	12
Kuda dalje?.....	13
Dok ima vjere, ima i nade.....	14
Zablude o zdravlju.....	15
Školska ekskurzija.....	16
Janko Marković.....	18
Sportska rubrika.....	19
In memoriam.....	22
Trenuci u kojima nastaje umjetnost.....	24
Na padinama Parnasa.....	26
Umjetničke strane.....	28
Zabavna strana.....	30
Recenzije.....	31

Glavni i odgovorni urednici:

Ratko Adžić
Ksenija Vukićević
Maša Vujičić

Lektura: Dragiša Zejak

Članovi redakcije:

Danilo Anđelić, Kristina Rakočević, Marija Vučinić, Katarina Kosović, Đorđije Jovanović, Anđela Medojević, Milena Rabrenović, Isidora Marković, Tamara Dedejić, Jovana Kruščić, Mirjana Adžić, Sara Medojević, Ksenija Čorić, Jovana Jovanović, Jovana Medenica, Milica Vuksanović i Sanja Laketić.

Riječ urednika

Poštovani čitaoci,
Naša redakcija časopisa „Fenix“ ponosna je što je uspjela da realizuje i ovaj jubilarni deseti broj. Za veoma kratko vrijeme zajedno sa članovima redakcije uspjeli smo da oživimo i oplemenimo novim i kreativim idejama svaku stranicu ovog broja. Svaka strana nosi aktuelne i zanimljive teme koje su obilježile prethodnu godinu u našoj školi, a ostavili smo malo prostora i za zabavu.

Uživacete u obilju zanimljivih tekstova, fotografija i mnogo poznatih lica, koja su prve uspjehe zabilježila u našim školskim dnevnicima.

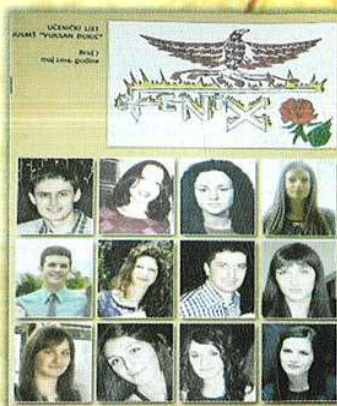
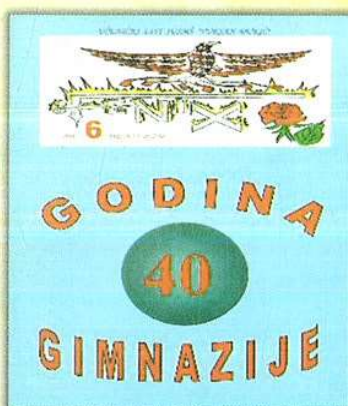
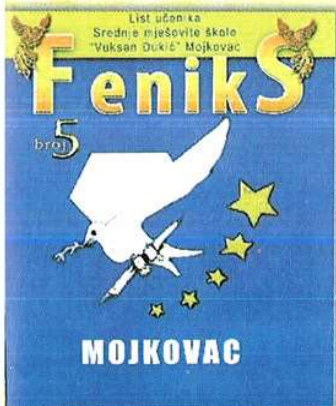
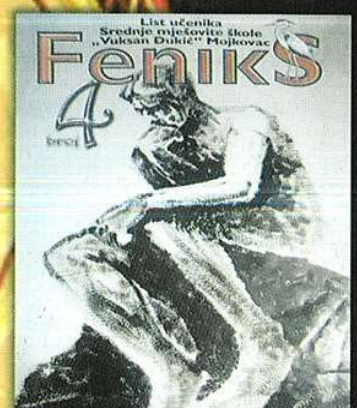
Zavirite među strane našeg časopisa i otkrijte zašto se „Feniks“ ponovo digao iz pepela.

Posebnu zahvalnost dugujemo Nikoli Zindoviću, čija je fotografija korišćena pri izradi naslovne strane.

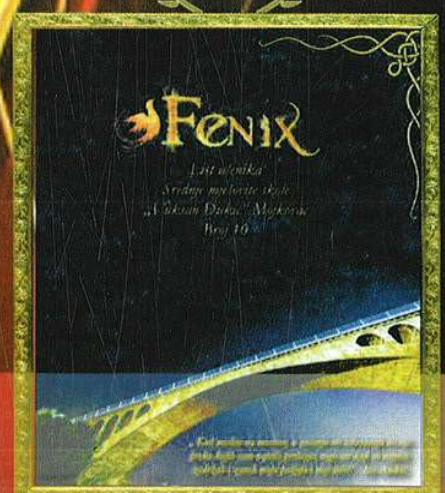
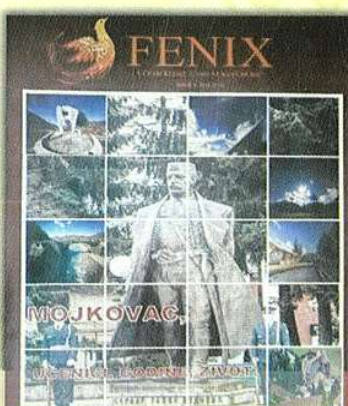
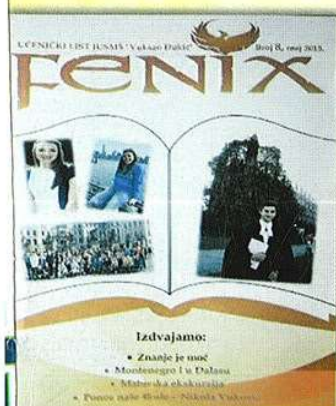

I deseti put se diže iz pepela

*U susret jubileju odlučili smo da prikazemo evoluciju
dosadašnjih izdanja časopisa „Fenix“.*

10

„Labor omnia vincit!“ – u radu je spas

Kao i svake godine, prve stranice časopisa posvećene su onima koji to najviše zaslužuju. Onima koji su se svojim radom, trudom i dugogodišnjim ulaganjem popeli do samog vrha ljestvice. Ovoga puta, obratiće nam se Nada Dedejić, sadašnja studentkinja Medicinskog fakulteta u Podgorici, nekadašnja dobitnica prestižne titule đaka generacije. Pitali smo Nadu koja je tajna njenog uspjeha i dobili smo brojne savjete za sadašnje učenike i buduće studente.

Svakí trud se isplati!
Titulu đaka generacije gledam kao nagradu za sav moj dugogodišnji trud i kao motivaciju za moj dalji razvoj i napredovanje. Pronađite ono u čemu ste najbolji i posvetite se tome. Istaknite se!

učestvovanja na takmičenjima i drugim školskim aktivnostima će za vas biti jedno izuzetno korisno, ali i zanimljivo iskustvo. Nešto što ćete uvijek nositi u sjećanju. Zato uvijek probajte nešto novo. Iskoristite svaku šansu!

Kada upisujete fakultet, prvenstveno se vodite time da upišete ono što volite. Takođe, zamislite sebe u budućnosti i zapitajte se da li je to ono u čemu sebe vidite, da li je to ono u čemu ćete moći da dalje napredujete i da se dalje usavršavate.

Prelazak na fakultet iz srednje škole je jedna velika promjena, ali ne plašite se i hrabro udite u taj novi period života. Na početku će vam sve izgledati veoma teško, ali uz dobru organizaciju i pametno iskorišćeno vrijeme, sve se može postići!

Za sve buduće
medicinare! ☺
Iako sam tek prva godina studija, pokušaću da vam pomognem koliko god mogu. Znam da je odluku o upisu na ovaj fakultet veoma teško donijeti. Morate da znate da medicina zahtijeva dosta napora i odricanja i potrebno je da dobro razmislite da li je to žrtva koju ste spremni da podnesete. Ali ono čime treba da se vodite jeste da ste odabrali najhumaniji poziv i koliko god da bude teško, nikad ne odustajte!

Daniilo Anđelić

Mladi revolucionari

„Kreativacija“ je program za mlade UN koji osnažuje i motiviše mlade i adolescente da aktivno rade na svom razvoju i razvoju svoje zajednice. Pruža mentorstvo, šansu za sticanje novih i promjenjivih znanja, kao i finansijsku podršku kako bi ideje bile pretočene u realnost. U tom cilju vrši organizovanje radionica u saradnji sa Unicefom, kao što su „UpShift“ i „Hakaton“, na kojima su učenici naše škole postigli zapažene rezultate.

Valentina Stanić, Aleksandra Bošković i Vanja Vlaović učesnice su „Hakatona“ za društvene promjene. Jednoglasno su se opredijelile za temu „vršnjačko nasilje“. Nakon selekcije timova, ušle su u top osam timova, koji su učestvovali u radionici. Imale su 24h za rad, mada su našle vremena za sticanje novih poznanstava i za kratak predah. Nakon prezentacije pred stručnim žirijem, za njih neočekivano, proglašene su za pobjednike. Osvojile su grant od 3000€ za realizaciju njihovog plana. Rame uz rame sa dosta starijim od sebe, izborile su se za svoju ideju-podizanje svijesti mladih o vršnjačkom nasilju kroz edukativne radionice i prezentacije širom Crne Gore.

Lazar Delić, Ranko Vujisić, Anđela Medojević i Milica Nedović, učesnici su treće „UpShift“ radionice, gdje su pravo učešća imali mladi sa sjevera Crne Gore. Predmet radionice bio je iznošenje problema u lokalnoj zajednici, koji je prioritetan za rješavanje, kao što su oni naveli, nedostatak igrališta za djecu. Prošavši prvi dio prijave, pošli su na intenzivnu trodnevnu radionicu. Kombinacijom kreativnog i inovativnog rada, uz svoje mentore uspjeli su da osvoje grant od 2000€. Specifičnost njihove situacije je u tome što su isti problem uočile učenice iz osnovne škole i zajedno sa njima oformile ekipu.

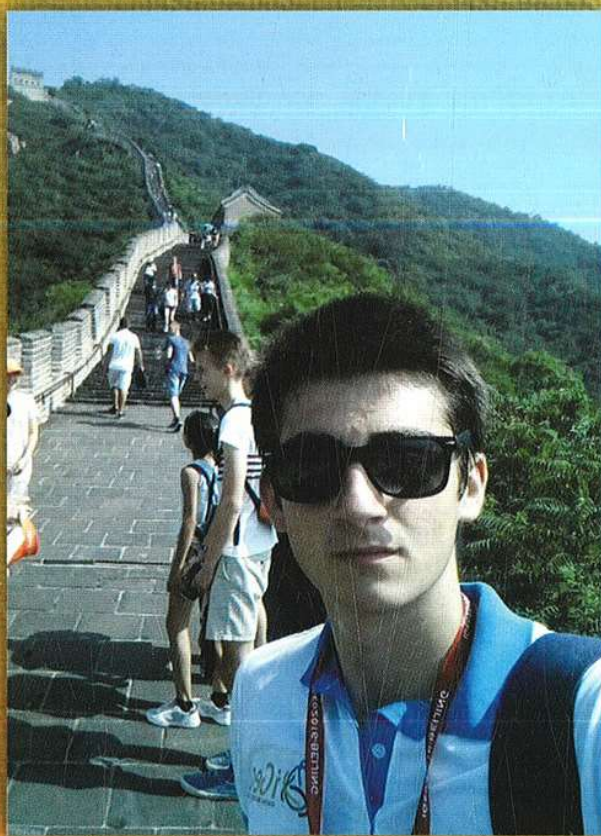
Anđela Medojević

Put do uspješne karijere i osjećanja profesionalne ostvarenosti niko ne može predvidjeti. Danas jedino što možemo da tvrdimo je da se upornost, koncept doživotnog učenja i konstantnog usavršavanja vještina na kraju isplati.

Učenik četvrtog razreda, Mladen Delić, kao i prošle, tako nas i ove godine čini ponosnima, a sebi otvara „Otranska vrata” budućnosti. Da ljubav prema geografiji nije ništa veća nego prema istoriji govore nam izvanredni ovogodišnji rezultati postignuti iz istorije. Osvojivši drugo mjesto na državnom takmičenju zadivio je svog profesora istoimenog predmeta, Vuksana Gaševića, kao i svoje drugare iz škole.

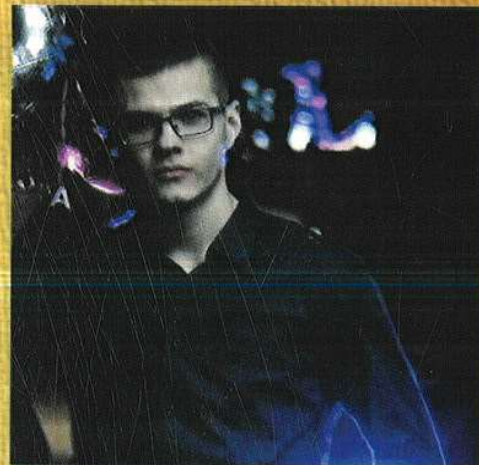

-Teže je odbraniti nego osvojiti-

“Dana 15.08.2016. godine krenuo sam na dug i iscrpljujući put ka glavnom gradu Kine, Pekingu. Prvi put sam putovao avionom i let je bio nezaboravan. Prvi i najuzbudljiviji obilazak bio je Kineski zid koji je ostavio najsnažniji utisak na mene. Sa tog putovanja nosim brojne uspomene, doživljaje, kao i mnoštvo sitnica koje će me uvijek podsjećati na moj uloženi trud i uspjeh.”

MEDALJE

Brojna priznanja kroz dugi niz godina osvajaju naši učenici, pa tako i ove godine ne zaostajemo u tom pogledu. Pored Mladena koji je svoju ljubav prema društvenim naukama izrazio kroz uspjehe, značajan doprinos i sebi i svojoj školi ostvario je naš maturant - Miljan Bogavac, osvajanjem trećeg mjesta na takmičenju iz biologije.

Deveta Zimska škola nauke-Istraživačka stanica Lovćen, u organizaciji Fondacije za promovisanje nauke Prona trajala je od 10-og do 12-og marta 2017.godine

Školu pohađa petnaest talentovanih srednjoškolaca iz svih krajeva Crne Gore, a mi se možemo pohvaliti da su među njima bila čak dva naša učenika, Andrija Peruničić i Saša Pejović. U okviru Zimske škole imali su priliku da učestvuju u diskusijama o odabranim naučnim temama i problemima. Iz oblasti matematike imali su sljedeće teme: Teorije igara iz ugla matematičara i matematika ljepote: zlatna sredina.

Mirjana Adžić I Jovana Kruščić

„Punom

Obrazovanje je najmoćnije oružje koje možemo upotrijebiti da promijenimo svijet. monotono i da loše utiče na nas učenike. Zato se naša škola trudi da nas obogati samo par događaja i aktivnosti

Međunarodni beogradski sajam knjiga – najrepresentativnija književna manifestacija u ovom dijelu Evrope, održana je prošle godine pod sloganom „Knjige u ruke”. Da su knjige hladni, ali pouzdani prijatelji, uvjerali su se naši đaci još odavno, zato su željni novih poznanstava posjetili beogradski sajam .

Učenici četvrtog razreda turističkog smjera, posjetili su hotele „Ramada” i „Centra vile” u Podgorici. Posjete su organizovale profesorice stručnih predmeta Jelena Stanišić i Snežana Stanić. Učenici su imali priliku da obiđu i saznaju više o načinu rada recepcija pomenutih hotela, ali i ostalih hotelskih sektora.

Kako su profesori temelji ove škole i tvorci našeg obrazovanja, da se ne bi osjećali manje važnim od nas učenika, u njihovu čast upriličen je poseban događaj za sve profesore naše škole i prosvetne radnike Mojkovca koji je održan u školskom restoranu.

parom”

Ono što često možemo čuti, suvoparno obrazovanje samo po sebi zna da bude i oplemeni ne samo u smislu obrazovanja već i u životnom smislu. Navešćemo koje su obilježile prethodnu godinu.

Svima je poznato da Mojkovac svojom ljepotom svake godine privlači sve više turista i da je potrebno ulagati u turizam. Tako je u našoj školi održano predavanje na temu „Turizam i turistički vodiči”.

Naša škola je i ove godine, sada već tradicionalno, organizovala akciju sađenja stabala povodom Međunarodnog dana mira. Akciji su se odazvali svi učenici i zaposleni iz kolektiva.

Ministar sporta Nikola Janović je tokom radne posjete opštini Mojkovac, 08.02.2017.godine, posjetio našu školu. Naš bivši vaterpolista je obilježio otvaranje Omladinskog centra.

Milica Vuksanović i Ksenija Ćorić

Da li je riječ samo riječ?

„Kada bi mozak bio toliko jednostavan da bismo ga mogli razumjeti, tada bismo mi bili toliko jednostavni da to uopšte ne bismo mogli.“

Da su učenici naše škole malim koracima došli do velikih uspjeha, dokazuje i ovaj mladić koji niže nove pobjede kilometrima daleko od svoje domovine. U pitanju je dr Nikola Vuković.

- Kako si došao na ideju da izučavaš jednu od kognitivnih funkcija mozga – da uči i koristi jezik?

Jezik me je oduvjek fascinirao – koristimo ga svakog dana i uzimamo zdravo za gotovo, a zapravo je u pitanju jedan jako kompleksan proces. Jezik ne samo da je jedinstvena sposobnost čovjeka, on oblikuje naše misli, naš identitet, i cijelo društvo. Zato nije ni čudno da kad osoba izgubi jezičku sposobnost – bilo to zbog fizičke povrede mozga, ili nekog razvojnog poremećaja – to nanosi neopisiv bol njima i njihovim porodicama. Takođe, klinički tretman ovih poremećaja je izuzetno skup za društvo i zdravstveni sistem. Zbog toga je veoma bitno izučavati biološku osnovu jezika. I za kraj, izučavati i otkriti nešto novo o ovako jedinstvenom aspektu ljudske vrste, predstavlja suštinsko zadovoljstvo.

- Koliko je teško i šta ti je pomoglo pri praćenju mehanizama kroz koje mozak uči i razumije u normalnim okolnostima?

Nekada smo o kognitivnim funkcijama prevashodno saznawali na osnovu povreda mozga, i stepena u kom bi iste narušavale određenu sposobnost. Naravno, ovo je i danas važan pristup, ali moderna tehnologija nam pomaže da izučavamo mozak zdravih pojedinaca. Tri metode koje ja u svom radu najviše koristim su funkcionalna magnetna rezonanca (fMRI), magnetoencefalografija (MEG), i transkranijalna magnetna stimulacija (TMS). Pomoću fMRI mašina možemo da mjerimo sa velikom preciznošću gdje tačno u mozgu se neka aktivnost dešava. S druge strane, MEG je mnogo bolji alat ukoliko nas interesuje vremenska dimenzija – odnosno tačan trenutak i slijed misaonih operacija. I najzad, TMS nam omogućava da bezbjedno manipulišemo nivoom aktivnosti u određenom moždanom regionu (recimo, privremeno ga "isključimo"). Na taj način možemo da saznamo koja je njegova kauzalna uloga tokom mišljenja.

- Koji je jedan od zaključaka do kojih si došao?

Neka od pitanja kojima sam se skorije bavio tiču se učenja novih riječi, kao i reprezentacije/mentalnog predstavljanja postojećih riječi. Tokom tih istraživanja otkrili smo zanimljive nove činjenice o tome koji regioni su uključeni u proces učenja. Na primjer, motorička kora je dio mozga koji kontroliše kretanje našeg tijela. Takođe je uključena u fizički aspekt govora – ali ono što smo mi otkrili jeste da je ovaj region takođe važan za učenje i pohranjivanje značenja glagola. Dakle, naš mozak djelimično koristi isti region za fizičke radnje i za prilično apstraktan proces jezičkog razumijevanja. Ovo je naročito interesantno sa aspekta oboljenja poput Parkinsonove bolesti, koja primarno utiče na motoriku, ali takođe i na obrađivanje lingvističkih informacija. Stoga je moguće da deficit motoričke kore doprinosi njihovim jezičkim simptomima. Ukoliko je to tačno, onda bi metodama poput TMS-a mogli da dizajniramo tretman kojim bi se ovaj jezički poremećaj olakšao...

Sara Medojević

U susret drugoj samostalnoj izložbi

Umjetnost živi i u našoj školi i gradu. Vladimir Fuštić, bivši učenik naše škole i danas po profesiji novinar, oprobao se u slikarstvu i upustio se u duboke umjetničke vode. Poslije održane prve samostalne izložbe Vladimir je izdvojio vremena da nam odgovori na par pitanja.

1. Šta Vas je navelo da počnete da se bavite slikarstvom i kada se to desilo?

Vjerovatno je to bio glasnik kosmičke sile. Sve se desilo kao bljesak na vedrom nebu, znači momentalno i snažno. Organizujući jednu proslavu u hotelu, spontano sam uzeo papir i olovku i počeo crtati u formi jajeta. Ponio sam rad kući i na njemu radio neko vrijeme. Bilo je to kosmičko jaje kojim sam htio poručiti ili postaviti vezu „Da li je Bog stvorio čovjeka ili čovjek Boga”? Upravo je to djelo iniciralo moje slikarsko stremljenje i to je bilo prije 15 mjeseci.

2. U čemu nalazite inspiraciju za svoja djela?

Inspiraciju nalazim u filozofskim dilemama, odnosu čovjeka prema sebi, društvu, prirodi, odnosu čovjeka prema materijalnom. Inspiracija mi je i sukob duhovnog i fizičkog gdje veliku prednost dajem prvom. Značajna i velika inspiracija je čempres koji doživljavam kao put ka duhovnom vaznesenju, pročišćenju, stremljenju ka visinama. Stoga se oni često pojavljuju na mojim slikama, simbolišući potrebu čovjeka za postizanjem velikih, vanvremenskih i istinitih djela.

3. Šta odvaja umjetnike od drugih ljudi?

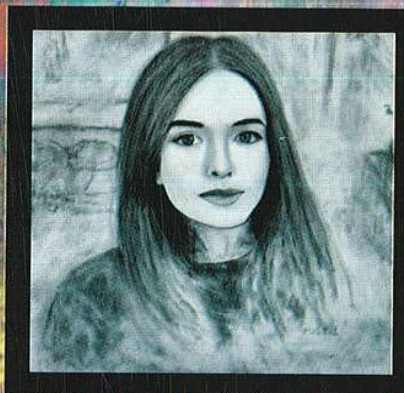
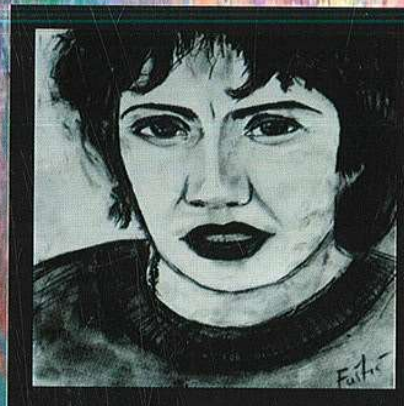
Umjetnici, naučnici i filozofi kao da razmišljaju umjesto drugih ljudi o važnim pitanjima, prirodnim zakonima, tajnama. Oni kritikuju i usavršavaju ljudsko postojanje.

Veliki je dar i zadatak biti umjetnik. Mislim da umjetnike od drugih ljudi razlikuje poetsko traganje za istinom i potreba da spoznaje sebe i druge. Za umjetnika jedan život nije dovoljan, stoga su mu potrebna dva, privremeni i vječni, ili kako je rekao naš poznati slikar Nikola Vujošević „Živim da bih slikao. Slikam da bih živio.”

4. Koje su obično teme vaših radova i prodajete li svoja djela?

Više je tema, od morbidnih do idiličnih. Na jednoj slici pojavljuje se rat, dok je na drugoj idilična slika čempresa na mjesecini. Moje slike se nalaze u galeriji i nakon prve samostalne izložbe počeo sam njihovu prodaju.

Jovana Jovanović i Jovana Medenica

Iza zavjese

“Hoću da mogu da kažem... Ovo je predstava o pojedincu koji bi trebao biti važniji od porodice, o porodici koja bi trebala biti važnija od društva i društvu koje ne bi trebalo biti važnije od svega. Ukoliko ne prepoznate sebe, svoju porodicu i svoje društvo, pa pomislite da ste prevareni, onda je ova predstava samo o meni. Ali i o tebi... I o tebi... I o tebi tamo... Život našeg društva je rezultat vaspitanja u našoj porodici. Znamo li kakve su nam porodice? Hoću da ne želim da odem...”

Glumci dramskog studija „Fama“ i JUSMŠ „Vuksan Đukić“ iz Mojkovca su odigrali „Porodične priče“ Biljane Srbljanović, u režiji Milovana Četkovića, koja je bila poslednja takmičarska predstava na Devetom „Repassage festu“. Na okruglom stolu kritike, dramska spisateljica i predsjednica stručnog žirija, Olga Dimitrijević pohvalila je mlade glumce na dosljednoj i disciplinovanoj igri. Sličnog mišljenja bio je i njen kolega po peru, Željko Hubač, direktor drame Narodnog pozorišta u Beogradu.

Glumci, od kojih su svi učenici naše škole, odigrali su predstavu u Bijelom Polju na 46-om „Festivalu dramskih amatera Crne Gore“, i pobrali simpatije žirija. Zajedno sa glumcima Centra za kulturu Berane, nagrađeni su prvim mjestom. Pored toga, Filip Medenica dobio je nagradu za najbolju mušku ulogu, a Biljana Rakočević za najbolju žensku ulogu. Posebno priznanje za dugogodišnji autentičan, istarajan autorski doprinos razvoju dramskog amaterizma u Crnoj Gori i šire, žiri je posthumno dodijelio Milovanu Četkoviću.

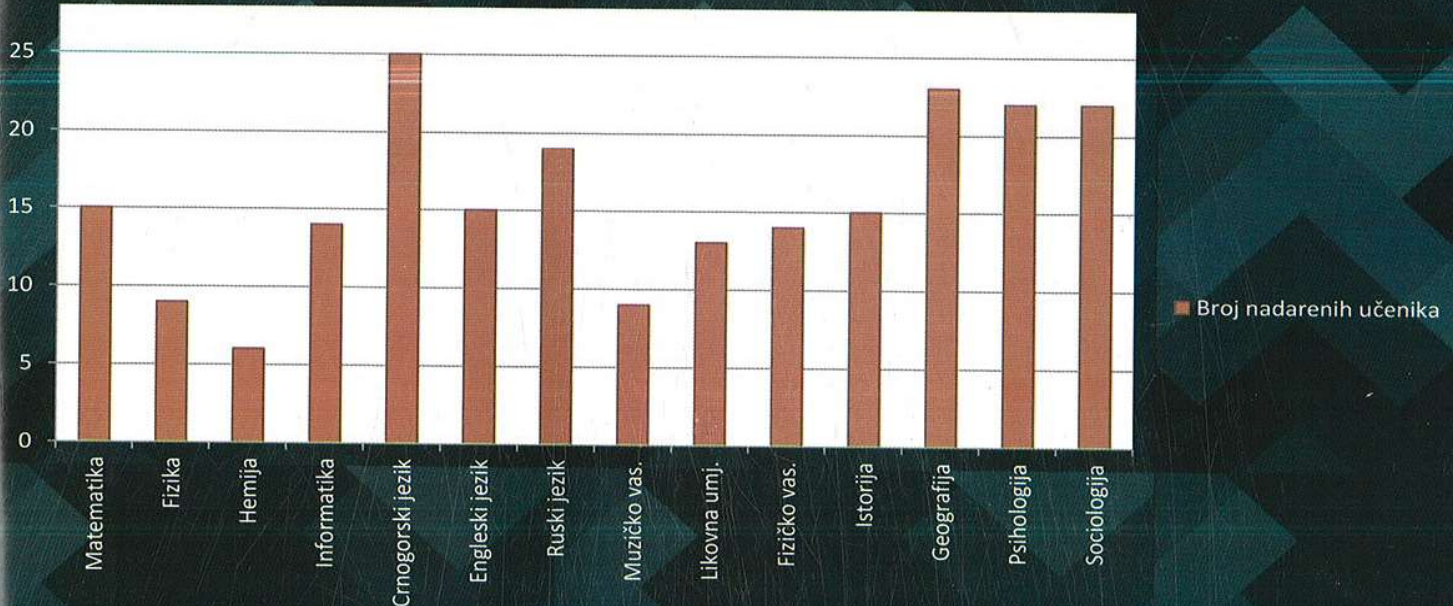
Tamara Dedejić i Isidora Marković

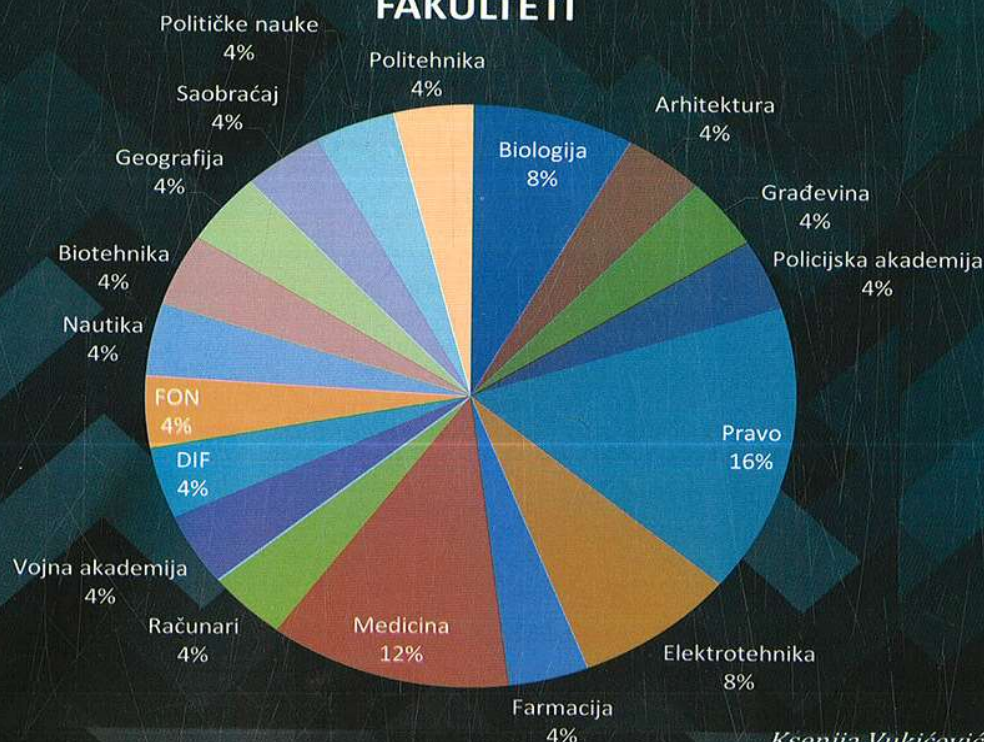
Kuda dalje?

Nakon sprovedene ankete u četvrtom razredu gimnazije, vječitu dilemu maturanata pretočili smo u brojke. Na dijagramima možete vidjeti za koje oblasti su nadareni i koja zanimanja će biti njihova budućnost.

Broj nadarenih učenika

FAKULTETI

Ksenija Vukićević i Danilo Anđelić

Zablude o zdravlju

U ovom broju dajemo sebi za pravo da zauzmemo malo prostora govoreći o nečemu veoma bitnom u našem životu, a to je zdravlje. Koraćamo kroz jedan period života u kome nam neke stvari po pitanju nas i našeg zdravlja okupiraju pažnju.

Veliki dio omladine opterećuje njihov izgled i vjerovanjem u ružne neistine mogu ugroziti zdravlje. Mi smo tu da vam predočimo par zabluda o istom i ukažemo vam na istinu.

***Zabluda:** Ako popijemo čašu vode prije jela, manje ćemo pojesti.

***Istina:** Čaša vode prije jela će zapravo dovesti do rastezanja želuca i više ćemo pojesti.

***Zabluda:** Čokolada loše utiče na zdravlje i izgled.

***Istina:** Čokolada bogata kakaom može ublažiti simptome koji prate sindrom hroničnog umora, kao i sniziti krvni pritisak i naravno ne utiče na izgled.

***Zabluda:** Izbacivanjem mliječnih proizvoda iz ishrane gube se kilogrami.

***Istina:** Mliječni proizvodi su izvor kalcijuma i važni su za naše kosti i nijesu neprijatelji našem izgledu.

***Zabluda:** Akne nestaju kada koža pocrni.

***Istina:** Ultraljubičasti zraci nijesu bezopasni jer dovode do isušivanja kože, između ostalog i bubuljice će nakon nekog vremena postati izraženije.

***Zabluda:** Kreme za sunčanje štite od raka kože.

***Istina:** Kreme mogu da smanje rizik od opekotine, ali ne mogu da nas zaštite od raka.

Sanja Laketić

Dok ima vjere, ima i nade

Povodom Svjetskog dana borbe protiv side, u našoj školi je održana tribina za sve zainteresovane učenike i nastavnike. Prezentaciju su pripremili učenice: Ksenija Vukićević, Maša Vujičić i Tamara Dedejić, uz podršku profesorice biologije, Zore Bjelajac. Za sve dodatne informacije i korisne savjete, prisutnima je bio na raspolaganju dr Vladimir Pantović.

Sa ciljem da tribina bude što interesantnija, učenice su došle do zanimljivosti da postoji samo jedna osoba na svijetu, Timothy Ray Brown, koji se izliječio od HIV-a. Stupivši u kontakt sa njim, saznali smo njegovu priču:

„Da, HIV mi je dijagnostifikovan 1995. godine. Oko godinu dana primao sam tretman AZT-om, zatim sam mogao početi sa novim lijekovima, od 1996. do 2006. kada mi je dijagnostifikovana akutna mijeloidna leukemija (AML). Nakon dužeg traženja, pronašli su mi 267 mogućih donora. Dr Gero Hutter dobio je ideju da pronađe donora koji ima genetsku mutaciju CCR5 Delta 32, koja je činila donora imunim na HIV. Doktor je smatrao da bi upravo takav protein mogao da me oslobodi HIV-a. Pristao sam na transplataciju, znajući da ću se izliječiti od leukemije, nadajući se izlječenju od HIV-a. Prestao sam da koristim ARV na dan transplatacije, i nisam ga uzeo nikada više!

Nakon tri mjeseca, izgubio sam mnogo tjelesne mase, ali vježbanjem ubrzo sam je vratio. Kolonoskopija i biopsija mozga nisu pokazale nikakve tragove postojanja HIV-a. Vratio sam se na posao i osjećao sam se mnogo bolje.

Ipak, krajem 2007. dobio sam upalu pluća. Kada sam se vratio u Berlin, rekli su mi da ponovo imam AML. Doktori su odlučili da urade još jednu transplataciju, od istog donora. To je dugoročno zaustavilo AML, što traje i do danas.

Međutim, postao sam deliričan, pa su na meni izvršili biopsiju mozga. Hirurzi su greškom ostavili mjehur vazduha, što je prouzrokovalo još više bunovnosti, što mi je poremetilo centar za ravnotežu. I danas imam problema sa održavanjem ravnoteže, ali sa određenom terapijom, i to se veoma popravilo!”

Pitali smo ga kako se nosio sa saznanjem da je HIV pozitivan, na šta nam je odgovorio sledeće:

„HIV mi je, seksualnim putem, prenijela HIV pozitivna osoba, koja toga nije bila svjesna. Testirao sam se u Sijetlu, i rezultat je bio negativan. Nakon toga sam se preselio u Evropu. Testirao sam se ponovo kada mi je bivši partner rekao da je HIV pozitivan i da bi bilo bolje da uradim test još jednom. Nakon toga, doktori su mi predviđali još najviše dvije godine života. Moji šefovi i kolege nisu negativno reagovali, kada sam im govorio o svom stanju. Kao i svi ostali, nisam vjerovao da je izlječenje od HIV-a moguće. Sada vjerujem da je moj slučaj dokaz da ništa u medicine nije nemoguće!”

Za kraj smo ga pitali šta želi da poruči svim mladim ljudima.

„Savjetovao bih svima da se testiraju. HIV više nije smrtna kazna. Tretmani su danas veoma dobri i bezbjedni. Što ranije počnete sa korišćenjem lijekova, to je za vas bolje. Vjerujte dobrim doktorima koji imaju iskustva. Kada počnete sa liječenjem, živite isto kao i HIV negativne osobe. Moje izlječenje je dokaz da HIV može biti izliječen jednog dana, uskoro nadam se!”

Tamara Dedejić

„Premotaj uspomene pa

Maturska ekskurzija. Sedam najželjenijih, sa najvećom radošću čekanih dana svakog srednjoškolca. Želja za avanturom, ljepotama gradova koji zauvijek ostaju urezani u pamćenju i srcima, za sedam nezaboravnih dana koje ćemo sa osmjesima prepričavati jedne noći kada se opet sastanemo, u nekom malom hotelu da proslavimo 10 godina mature i prepričavamo jedni drugima svoje velike, nadajmo se ostvarene ciljeve. Uvijek sve tako počinje... Sa željom, nadom, iščekivanjem...

Neopisiv je trenutak kada srca nasmijanih osamnaestogodišnjaka, punih života i očekivanja, pune autobuse odišući mladošću i tek započetim životom. Zadovoljstvo je posmatrati svoju generaciju u trenucima kada smo svi kao jedno, vođeni istom željom u očima. To su slike su koje se nikada ne brišu iz srca.

pusti sve nek' ponovo krene"

Budimpešta, Prag, Beč... Osjećaj je neprocjenjiv kada staneš na velelepni trg grada koji ima dušu, i srećan si što si tako mali, što si samo jedna tačka među svim tim zdanjima koja ostavljaju bez riječi. Ćutiš i pamtiš. Grad po grad, ulicu po ulicu, osjećaj po osjećaj. Nepoznati putevi, a svuda poznata lica. Jedna generacija raštrkana ulicama koje ni ne poznaje, upravo se rastaje, a da toga nije ni svjesna. Baš kako smo hrlili tim ćoškovima, svi različitim skretanjima, tako smo zapravo hrlili i u životu. Svi za svojim željama, svi svojim putevima.

Danas, kad se okrenem iza sebe i sjetim se svih tih trenutaka, na kraju usne mi zaigra osmjeh, a u kraju oka suza. Osmjeh za dane sreće, druženja, zajedničkih snova, tek otvorenih stranica ove čudne knjige koja se zove „život“, a suza kao znak želje za ljudima koje ću zauvijek nositi u srcu i rado ih se sjetiti na nekom sledećem, podjednako čarobnom, putovanju.

Kristina Rakočević

„Četiri godine ću da živim kao što niko ne bi volio, da bih ostatak života proveo onako kako niko ne može“

Pripadnik Vojske Crne Gore, potporučnik Janko Marković, bivši učenik naše škole, pokazao je sjajne rezultate kako na fakultetu, tako i u svojoj daljoj karijeri.

Janko Marković je prije 5 godina stupio na tlo Makedonije, sav ushićen zbog jednog novog početka, nečega novog i neobičnog. Umjesto da kao ostali studenti radi i živi po svom, obukao je uniformu, pristupio Vojnoj akademiji „General Mihailo Apostolski“ i odlučio se na drugačiji život sa mnogo više pravila i obaveza. Kadetima dan počinje drugačije. Vojna akademija je struktura koja mora da se pridržava planova i propisa, pa je tako i cijeli dan unaprijed propisan. Ustajanje u šest sati svakoga jutra, 15 minuta za ličnu higijenu, a onda fiskultura i trčanje. Poslije toga slijedi doručak, pa jutarnja smotra i podizanje državne zastave. Onda počinje nastava i obuka koja se odvija po nastavnim časovima, a drži se po grupama i rodovima. Rodovi se biraju na kraju druge godine, a od rodova zavisi na koje će časove kadet ići i koja će mu obuka biti držana. Od četiri popodne su kadeti slobodni do pola šest, a to vrijeme mogu iskoristiti za lične potrebe, trening ili odmor, jer poslije toga slijede dva časa za učenje, a onda spuštanje državne zastave i večera. Nakon večere je slobodno vrijeme. Uslovi na akademiji su prilično dobri i pružaju dovoljno znanja za dalji rad u Crnoj Gori. Pored akademskog dijela zastupljen je i terenski dio, koji se odvija na različitim nivoima, ali i na različitim lokalitetima. Vojna akademija „General Mihailo Apostolski“, pored kadeta iz Crne Gore, obučava i kadete iz Bosne i Hercegovine i Kosova.

Odmah po završetku akademije Janko je stupio u službu, gdje se pokazao kao solidan oficir. Za svoje dvije godine službe, čak osam mjeseci Janko je proveo u Americi na dva kursa. Za njega su ovi kursevi bili izazov, a i potreba da nauči nešto novo. Naporno se radilo, prenošena su različita bogata iskustva od strane trenera, ostalih internacionalaca i oficira. Nekada se radilo u veoma teškim uslovima i vremenskim prilikama. S obzirom na to da je bio jedini predstavnik zemlje, veoma je ponosan jer je predstavio svoju zemlju u najboljem svijetlu. Janko kaže: „Svako ko misli da može da izdrži malo surovije kriterijume, da bude spreman na veliko požrtvovanje po pitanju svega i služenje domovini, trebalo bi da proba vojnu akademiju.“

Isidora Marković

Jovana Jovanović i Jovana Medenica

SPORT

Igre bez granica

Živimo u 21. vijeku, vremenu tehnologije. Kako iz dana u dan ona napreduje, tako nam se polako, ali sigurno, uvlači u sve pore života. Teško je naći osobu koja ne zna šta je to „Internet“ ili „društvena mreža“. Kompjuteri su dostupni svima, a telefoni su u našim životima postali neophodne stvari. Da bi se sa svim ovim čovjek „izborio“ neophodno je bavljenje sportom, za koji je u današnjem „brzom“ životu teško izdvojiti vremena.

Međutim, naša škola se može pohvaliti čestim organizovanjem sportskih aktivnosti. Jedna od tih aktivnosti je „Igre bez granica“, koju je Učenički parlament naše škole organizovao povodom Međunarodnog dana srednjoškolaca, 17. novembra. Na „Igrama bez granica“ je učestvovalo devetnaest ekipa sa po pet članova, od čega sedamnaest ekipa učenika i dvije ekipe profesora (ukupno 95 učesnika), koje su se nadmetale u četiri kruga.

Prvi krug se sastojao od tri zadatka, a to su: nošenje balona između glava, trčanje zavezanih nogu i na kraju skakanje sa džakom. Ekipe sa najboljim rezultatima su prošle u drugi krug, gdje ih je čekao poligon, koji su morali preći u što kraćem roku. U trećem krugu su se predstavnici ekipa kretali oko stolica postavljenih u krug, dok se za to vrijeme čula muzika. Kada bi muzika stala svaki član bi morao da sjedne na stolicu, a igrač koji ostane bez stolice bi ispao. U četvrtom, ujedno i najzanimljivijem, krugu ekipe su se prevlačile konopcem. Pobjedu je odnijela ekipa „Predatori“ (III-1), dok je drugo mjesto zauzela ekipa „Blavori“ (IV-1) i treće mjesto su podijelile ekipe „Zorini pioniri“ (II-2) i „Bruharije“ (IV-2). Na samom kraju ovog događaja je organizovano prevlačenje između profesora, što je u publici, a i samim učesnicima izazvalo smijeh. Igre je ispratila velika zainteresovanost publike, a pobjednicima su dodijeljene simbolične nagrade.

Školska takmičenja

Naša škola je na regionalnom sportskom takmičenju, koje je organizovano od strane Školskog sportskog saveza Crne Gore, prijavila ekipe u malom fudbalu (muškarci), rukometu (žene i muškarci), i atletici (žene).

Atletika

Na školskom takmičenju u atletici, održanom u Beranama, kao što se i očekivalo, atletičarke iz naše škole su ostvarile uspjehe. Naime, u disciplini bacanje kugle Kristina Rakočević je osvojila prvo mjesto, dok je prvo mjesto u disciplini skok u dalj zauzela Ana Bošković.

Rukomet

Listu uspjeha na školskim takmičenjima su ove godine proširile i naše rukometašice. Kada su, pod stručnim rukovodstvom profesora fizičkog vaspitanja Veljka Zindovića i Danila Ristića, postale pobjednice Sjeverne regije, stekle su pravo da se bore sa ekipama iz ostalih regija. Na Državnom školskom takmičenju, održanom 30.03.2017. godine u Herceg Novom, naše djevojke su odličnom igrom zauzele drugo mjesto i time potvrdile da se rad uvijek isplati.

Naša škola ima sportiste godine

Ana Bošković, učenica I-3, proglašena je za najtalentovaniju atletičarku Crne Gore za 2016.godinu.

Kristina Rakočević, učenica odjeljenja IV-3, najbolja je atletičarka Crne Gore za 2016. godinu.

Danilo Ristić, profesor fizičke kulture, dobitnik je specijalnog priznanja za trenera u atletskim disciplinama.

Stefan Savić

U svijetu fudbala veliki talenat, za nas idol. Za druge zvijezda u usponu, za nas najbolji igrač na svijetu! Ikona našeg sporta i glavni ambasador Mojkovca- Stefan Savić! Teško se mogu opisati riječi Mojkovčana kojima pominju Savića. Od djece koja u njemu vide uzora, koja pomno prate svaki njegov pokret u nadi da će postati kao on, do ovih starijih koji pamte njegove prve korake i znaju kroz šta je sve prošao i koliku je cijenu platio da bi bio to što jeste. Ogroman je značaj Stefana Savića za Mojkovac. Od kako je „stao na noge“ i potpisao se među zvijezde modernog fudbala, Stefan šalje svakodnevnu pomoć. Zapravo, on je glavni izvor finansija svog matičnog kluba "Brskovo". Pored toga, u klubu svakodnevno stižu nove kopačke, dresovi, trenerke... Kako za najstarije, tako i za one najmlađe. Takođe, Stefan je sponzor mnogih akcija i turnira u našem gradu. I Mojkovac mu je zahvalan na tome! Veoma!

Crnogorski gorostas, pred kojim sve više posustaju i najbolji napadači današnjice, krupnim koracima grabi ka slavi nekadašnjeg Bekenbauera, Maldinija i Ferdinanda. Stub odbrane „kolčonerosa“ i povremeni kapiten „hrabrih sokola“ svakim danom ispisuje svoje ime zlatnim slovima u svijetu fudbala. I zato, mirna mreža i srećno kapetane!

Novogodišnji turnir „Mojkovac 2016/2017“

Ekipa JUSMŠ „Vukšan Đukić“, koju je predvodio profesor fizičkog vaspitanja Veljko Zindović, učestvovala je na XXI Novogodišnjem turniru „Mojkovac 2016/2017“.

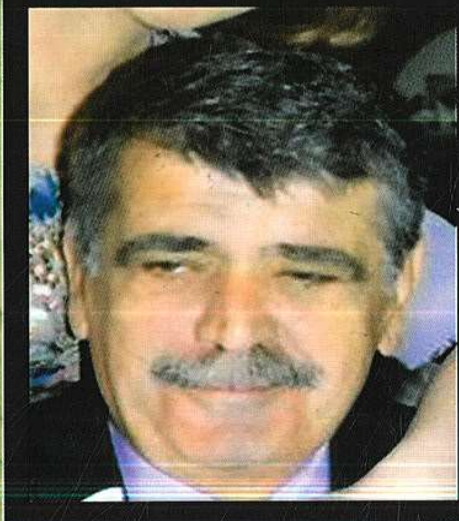
U borbi sa daleko iskusnijim ekipama nije uspjela da postigne značajan rezultat, ali je pokazala da može da „stane na crtu“ i sa najboljima.

Odbojka za sve

Mnogi smatraju da je odbojka jedan od najljepših sportova. Sada, u našem gradu, imate priliku da se bavite ovim sportom. Odbojku vode profesorica fizičke kulture Miluša Filipović i bivša odbojkašica Zorica Adžić. Imaju dvije grupe. Prvu grupu čine članovi uzrasta od 7 do 11 godina, a drugu grupu članovi uzrasta od 11 do 18 godina. Treninzi se održavaju u fiskulturnoj sali JUOŠ „Aleksa Đilas-Bećo“. Ko želi uvijek može da se pridruži.

Ratko Adžić i Đorđije Jovanović

Sjećanja žive

Radoš Žarković

„Neki ljudi su kao zvijezde...”

Stara je istina da lanjski snijeg ne pokriva ljetošnje tragove, niti vrijeme briše dobra djela i časne ljude za života, a evo i poslije smrti Radoš Žarković zrači blagošću i dobrotom, likom, riječima i djelom. Uspomena na njega podsjeća nas na pramen pivskog neba, na sleđenu tišinu Durmitora, na grohot plahe Sušice, na netaknutu ljepotu Nedajna, na bjelinu kristalnih smetova, što ih je ledne topio čežnjom za gorštackim visinama.

Predodređen je da dugo blista u sazvežđu učeničkih podnebesja, njihovog mladalačkog kosmizma i da ih uzorno vodi kroz lavirint životnih jednačina i nejednačina. Bitisao, trajao, izgarao među svojim učenicima, nad knjigom i zadacima, i opet raspirivao svoj duh i vispreni intelekt poput plamena kućnog ognjišta, onoga što se ne gasi u nama, grijući nas kada smo blizu i još više kada smo daleko.

Ovaj vječiti nemir, u vrtlogu životnih puteva i stranputica, časno je gazio vrletima moralnih iskušenja, hodao uzdignuta čela, za sobom puteve ispravljao, utirao putokaze svojim potomcima i mladim generacijama. Od onih je mirnih i dobrih ljudi, umjerenih u bolu i odmjerenih u radosti, koji se iskreno znao radovati tuđoj kao i svojoj sreći. Svojim znalački samopregornim radom, bespoštedno je doprinosio uspjesima svojih učenika i studenata, što ga je činilo životno ispunjenim i profesionalno ostvarenim. Generacije učenika koje je vaspitavao i podučavao svjedoče o njegovoj maestralnoj sposobnosti da komplikovano pojednostavi, složeno uprošti, nejasno pojasni i daleko u matematici približi. Jedan je od rijetkih profesora koji su znalački razvijali ljubav i interesovanje za matematiku, demistifikujući pri tome njene tajne. Upravo zbog toga Radoševim odlaskom svi smo izgubili, porodica ljubav i zaštitu, učenici omiljenog, vrsnog profesora, kolege prijatelja i saradnika.

Upraznjeno je njegovo mjesto, tužno je i sjetno u učionicama, a nevjerica u njegovom domu. Izgubio je suviše rano poslednju životnu bitku naš već poslovični životni optimista.

Počivaj u miru svog iznjedrištva u carstvu mitova i legendi tvojih slavnih predaka, sa kojima si se s razlogom ponosio, i gdje si se na izvorištu patrijarhalnog piviljanskog arhetipa napajao čojstvom i ljudskim vrlinama.

Dragi Rašo, sada kada se ugasila tvoja zvijezda sanjalica i životna luča, kada si daleko, i kada te više nema, trajaćeš u nama, u našim uspomenama, u sjećanjima, u pogledu na nebo na kojem je sijala tvoja zvijezda. Živjećeš u trenucima koje smo skupa provodili, planirali i probleme rješavali. One životne svakako malo teže, matematičke, zahvaljujući tebi kao od šale.

Ostaćeš među nama upamćen takav kakav si zaista bio – blage naravi, diskretnog osmjeha, sa smislom za ukus i šalu i odmjeren u svemu.

Znao si da voliš ljude, i bio i ostao omiljen među njima.

Mir i pokoj tvojoj duši u Božjim sferama raja.

Dragiša Zejak

duže od ljudi

Slobodanka Jovanović

Ja bih radije napisao pjesmu, ali mi rekoše - nije primjereno, i ko sam ja ustvari da pišem Vama pjesmu? Mogao sam zamisliti vasionu, beskonačnost, vječnost i trajanje u nekom prostoru poezije.

Najlakše je posegnuti za stereotipima sa par biografskih činjenica, karakternim crtama mog profesora i kolege. Možda istaći lucidnost u inovativnom pristupu poslu, aktuelnosti u poznavanju savremene književne scene. Možda staviti naglasak na fini odabir suštinskih pedagoških načela ili naglasiti efoniju ekavice koja je zvučala kao frula u golim učionicama.

Možda da istaknem kolegijalni odnos: spremnost na saradnju, uvijek spremnost da se kolegi pruži koristan savjet i želja da se podijeli teret svakodnevnih školskih obaveza.

Ne, meni čak smeta i ovaj množinski oblik obraćanja.

Od našeg poznanstva meni su ipak najdraži slučajni susreti (kada smo prešli na „ti“) na ulici, u prodavnici, autobusu ili to bijaše u vozu.

E, tada su počinjala logoreična isijavanja u kojima je vrijeme letjelo! Od Kunderinog "Usporavanja" do Borovih "Amputacija". Uglavnom kažem: na ulici kad bi se sreli u prolazu i nabrzinu i zbog tih slučajnih susreta ja sam bio u toku sa savremenim crnogorskim piscima. Možda nije lijepo što se iz kuće iznosi intima, i što to sad pričam, no ja sam Vam zbog toga zahvalan.

Od zajedničkog "prijatelja", znam da nijeste voljeli na primjer lustere i skupe sofe, a da ste svoju penzionersku naknadu trošili na knjige i patili od teškog oblika "božanskog autizma" čiji je uzročnik ispostavilo se bila upravo knjiga.

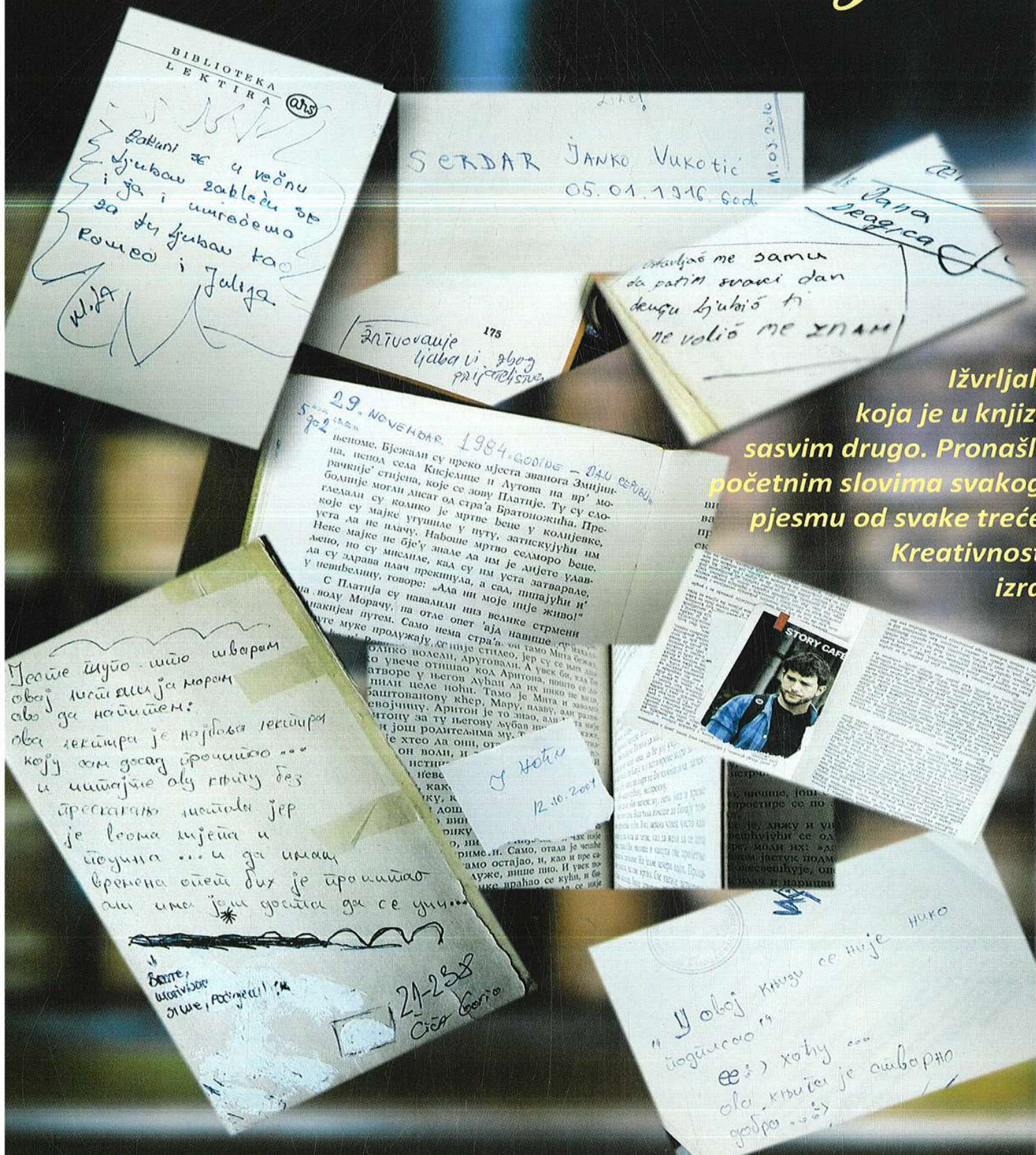
Svaka pjesma ima kraj. I ja bih radije napisao pjesmu. Ali rekoše: -nije primjereno. „Između imuniteta smrti i imuniteta jezika izabrao sam što sam mogao“-reče jedan pjesnik. Ako je smrt nešto sasvim ljudsko, a jeste, onda je "poezija zavičaj i nadzavičaj metafizike".

Ja se naravno ne opraštam od Vas, samo Vas srdačno pozdravljam. "Vidimo se u poeziji".

Saša Rabrenović

Trenuci u kojima

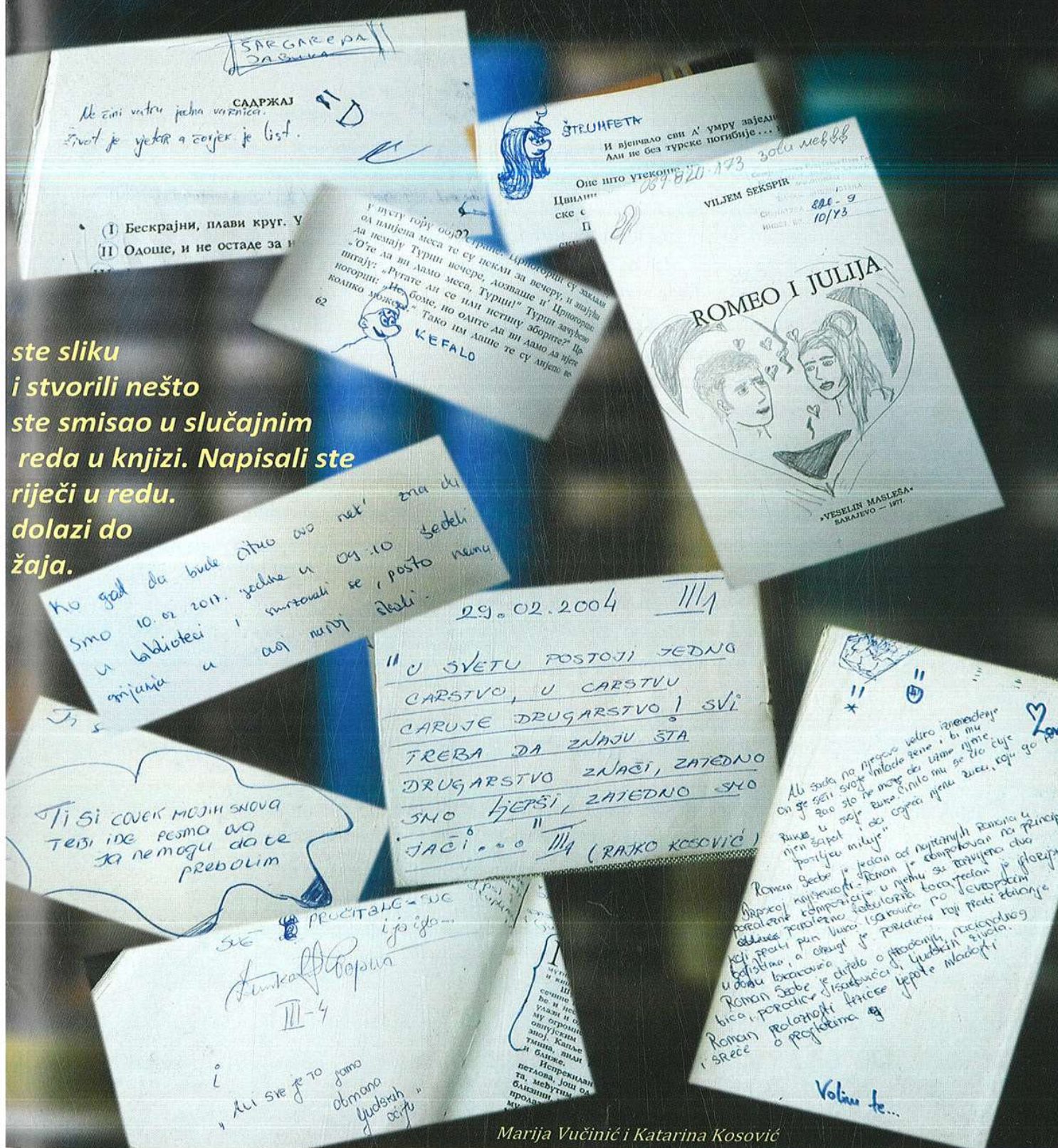

Ižvrljal
koja je u knjizi
sasvim drugo. Pronašli
početnim slovima svakog
pjesmu od svake treće
Kreativnost
izro

nastaje umjetnost

ste sliku
i stvorili nešto
ste smisao u slučajnim
reda u knjizi. Napisali ste
riječi u redu.
dolazi do
žaja.

Marija Vučinić i Katarina Kosović

Kad bogovi dijele pravdu

Bijaše proljeće, početak proljeća tek. Baba Marta smirila proljećne huke i pokazala prijateljsku stranu svog lika. Bog Perun pozva ostale bogove da se okupe u njegovom domu. Bogovi se rado odazvaše Perunovom pozivu i još iste noći dođoše mu u goste. Sijedi Perun i njegova žena Dodola, lijepo ih ugostiše, poslužiše hranom i pićem. Čim ga je vidio Dabog, njegov najbolji prijatelj, znao je da ga nešto muči, zato reče: „Perune, sad kad si nas ovako lijepo stimao, reci zašto si nas pozvao?“ „E, moj prijatelju, ne znam što da činim, pa pozvah vas, moje prijatelje, da me posavjetujete“, reče Perun. „Odma sam vidio da si blijedi i zabrinut, pričaj kako ti možemo pomoći“, odvrati Dabog. „Zlo je među nama, zlo i krivokletstvo. Ja to više ne mogu podnijeti i moram nešto preduzeti“, zavapi Perun. „Kaži, Perune, ti znaš da ćemo te mi uvijek rado saslušati i posavjetovati“, pomalo ironično dobaci Radogost. Perun započe priču: „Na jednoj igranci upознаše se dvoje mladih. Pogledi im se susretoše, rumen obli djevojačko lice i oni se odmah zaljubiše jedno u drugo. Kada joj je prišao sa ispruženom rukom koja je bila poziv u kolo, djevojci se činilo da je to najljepši trenutak u njenom životu. Kada im se ruke dodirnuše, učini joj se da mjesto ruku ima labudova krila koja je nose u visine, na trenutak dodirnu nebo. Njegove riječi: „ Hajde da se nađemo na onoj livadi u podnožju Bjelasice“, u njenim ušima stvoriše pjesmu bogova koji slave njihovu ljubav. Nakon duge noći rodi se jutro okupano svježinom, dan njihovog prvog sastanka. Dragica i Bogoljub se sretoše na dogovorenom mjestu, zbunjeni od svega, razmijeniše par riječi i po koji stidljiv osmijeh. Istog trena zakleše se jedno drugom na vjernost. Bogoljub kleknu pred nju, izvadi prsten iz džepa sa lijeve strane sakoa. Kada se vratio u selo, Bogoljubov brat odmah primijeti da on nešto krije. Priđe mu s namjerom da sazna o čemu je riječ, a Bogoljub mu otkri istinu o svojoj i Dragičinoj ljubavi. Brat, znajući nju i njenu porodicu, nahvali je kako je vrijedna i poštena, ali ne izostavi ni to da je iz siromašne porodice. Tada se Bogoljub prisjeti svoga oca, koga je snaga izdala veoma rano i koji je umro boreći se da prehrani desetoro djece.

Dani su prolazili, a Dragica i Bogoljub su se često viđali. Momak ju je obasipao lijepim i nježnim riječima, ali u duši je bivao sve hladniji. Imao je Dragicu u mislima, ali je sve češće bacao oko na prvu komšinicu Mariju, bogatašku kćer, kojoj se odavno svidio naočit Bogoljub. Na sljedeću igranku Dragica nije mogla doći jer joj je majka bila bolesna. Bogoljub iskoristi priliku da se zbliži sa Marijom. Ubrzo je isprosi od njenog oca, otpočeo pripreme za vjenčanje. Priča o tome se proširi selom, dođe i do Dragice koja u nju vjerovala nije. Mislila je da su svi pakosni i ljubomorni na njenu sreću. Vjerovala je svom Bogoljubu i čekala poziv za sastanak koga nije bilo. Perun zastade i pogleda u okupljene bogove. Na njihovim licima videlo se zaprepašćenje i bijes. „I šta je dalje bilo?“ upita Dodola brišući krišom suze. „Jutros je Bogoljub pozvao Mariju da se nađu na mjestu gdje se vjerio sa Dragicom“, odgovori Perun. „Perune, tvoja obaveza je da kažnjavaš krivokletnike. Iskoristi svoju moć kada ti se ukaže prva prilika“, reče Dabog. „Tako je“, povikaše svi prisutni u sav glas. Desi se kako je Perun i rekao, Bogoljub i Marija se sljedećeg dana sastaše na livadi gdje su se vjerovali Bogoljub i Dragica. Bogoljub kleknu i zaprosi je. Marija sa radošću prihvati. Zagrljše se. Tada se Perunu ukaza prilika da kazni Bogoljuba. Pripremi zlatnu jabuku kojom je najčešće kažnjavao krivokletnike. U tom trenutku se na livadi pojavi Dragica. U selu je čula priču kako je njen vjerenik na livadi sa novom djevojkom. Trčala je selom koliko su je noge nosile, a u glavi joj je odzvanjalo: „ Zašto baš ja, zašto ovo meni da se desi?“ Kada je bila sasvim blizu zagrljenih, vide zlatnu jabuku kako pada na njih. Dragica vrisnu, poljem se proširi bljesak koji je zaslijepi i začu se snažan pljesak poput grmljavine. Kada je otvorila oči nalazila se u ogromnoj rupi. Izvukoše djevojke i zaputiše se ka selu sa pričom o ovom nevjerojatnom događaju o kojem se i dalje pričalo i nagađalo. Vrijeme je prolazilo... Marija je zaboravila Bogoljuba. Dopao joj se drugi momak, bogataški sin, za koga se brzo i udala. Započela je novi i srećniji život. Dragica je bila drugačija, nježnija i osjetljivija. Sjećanje na prvu ljubav, prve poljupce, na vjeridbu nije nestajalo, čak je bivalo sve življe i življe. Svakodnevno je odlazila do rupe u kojoj je je nestao njen voljeni i tamo ronila suze proklinjući svoju sudbinu.

ma Parnasa

Sve ovo posmatrali su bogovi. Perun je bio zadovoljan, ponosan na to što je Bogoljub kažnjen. Dodola se pak pokajala zbog kazne, gledajući patnju Dragice. Željela je da učini nešto za nju, da ublaži njenu veliku patnju. Kako bi je spriječila da svakodnevno odlazi kod rupe, pustila je kišu petnaest dana neprestano da lije. Kiša je prestala, a rupa se pretvorila u jezero. Međutim Dragica je sutra dan opet bila pored rupe. Nije se mogla načuditi prizoru. Nagnula se prema vodi i šapatom izustila: „Ovo jezero krije prelijepi bijeli grad, možda je on sada dom mom Bogoljubu. Pogledala je u nebo i uskočila u jezero. Voda je prihvatila u svoje skute i brzo joj oduzela život. Dodola, nije imala vremena da reaguje i spasi djevojku. Mogla je da uradi samo jednu stvar, da jezeru podari smaragdno zelenu boju, boju Dragičinih očiju. A seljani ga nazvaše Biogradskim, po legendi da u sebi skriva prelijepi bijeli grad, vječnu kuću dvoje mladih, Dragice i Bogoljuba.

Anđela Medojević

Decembar (Penova ulica)

Na radiju su javili da je gotovo. Vojevanje je gotovo. Graške znoja prekrile su moje lice, hiljade misli prošlo je kroz moju glavu, a svaka me je vodila k tebi. Bol je nestao.

„Još tri mjeseca“, govorio je doktor, „još tačno tri mjeseca i moći ćeš da hodaš.“ Križao sam dane na kalendaru. Duži li je dan od vijeka kad čekaš, kad misliš i ponovo čekaš, pa zamišljaš i nadaš se.

Nadaću se do poslednjeg daha. Pišem ti pisma koja možda nikada neće stići, zamišljam nas kako koračamo Penovom ulicom koju su tvoje usne učinile stvarnom u mojim očima. Mali štand sa tvojim omiljenim kroasanim i gospođa Brižit koja ti upućuje dobronamjerne prijekore. Tvoja omiljena klupa na kojoj sjedimo do ponoći i brojimo zvijezde. Tvoje brbljive usne, bezbroj ispletenih rečenica i dva mala fenjera ispred mene, koja obasjavaju Penovu ulicu.

Drugi decembrov dan, na biletarnici.

-Jednu kartu do Trajerna.

-Izvolite. Voz kreće za sat vremena.

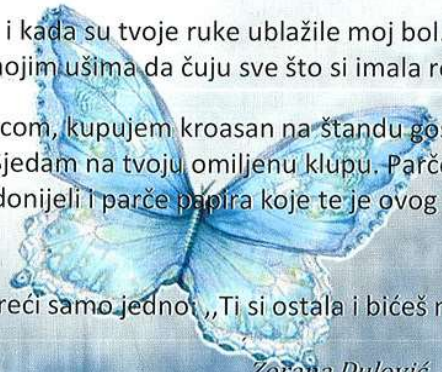
U kupeu prvog vagona, jedno slobodno mjesto, sjedim i brojim minute do polaska. Odvlače mi misli daleko, a dovode me tebi. Nestrpljivo gledam kroz okno kupea u kom se oslikavaju listovi novina „De forra“. Sedma stranica, dobro poznato ime i prezime i informacija da te nema.

Proklet li je taj decembar '44 godine kad sam postrijeljen i kada su tvoje ruke ublažile moj bol. Eh, da sam makar zauvijek ostao ranjen, ni to ne bi bilo dovoljno mojim ušima da čuju sve što si imala reći.

I opet taj isti decembar, konačno koračamo Penovom ulicom, kupujem kroasan na štandu gospođe Brižit i nema više prijekora, jer nisi sama, ja sam sa tobom. Sjedam na tvoju omiljenu klupu. Parče papira i pero koji su te tog decembarskog dana u onoj bolnici meni donijeli i parče papira koje te je ovog decembra meni oduzelo. Taj savršeno-prokleti decembar.

I sada, u Penovoj ulici, na tvojoj omiljenoj klupi, mogu ti reći samo jedno: „Ti si ostala i bićeš najljepša medalja, iz rata, u kom su mi srce amputirali.“

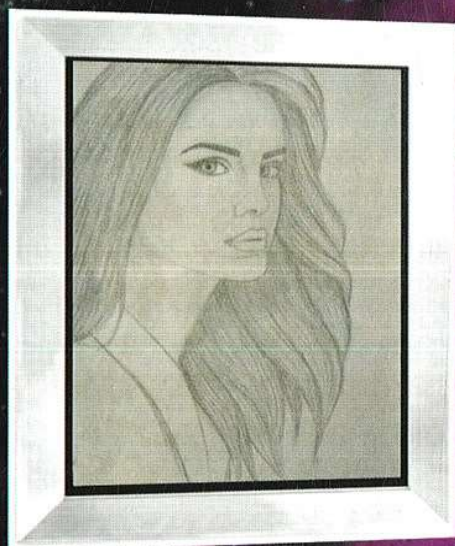
Zorana Dulović

Umjetnička

Luka Medojević (IV-1)

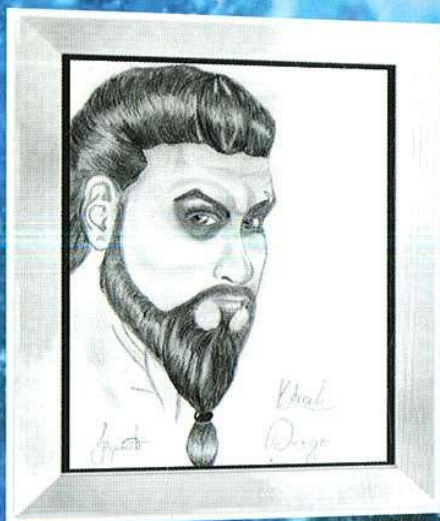
Jovana Jovanović (I-1)

Masa Vujić (III-1)

strana

Jakša Fuštić (1-1)

Tražim te

Tražim te u kapima kiše
 Tražim, iako znam da nema nas više
 Postaje teško jer dani su dugi
 I ne zanima me što prilaze mi drugi.
 Tražim te u praznim licima, u svim
 stanovima,
 U svim gradovima, stojim na pragovima
 Nečijih kuća, a gdje je tvoja?
 Tražim ti oči, tražim ti lice
 Čekam te negdje na sivilu ulice.
 Pomislim da si negdje u mojoj kosi
 I da te vjetar daleko od mene nosi
 Tražim te u mirisu ljeta i čekaću
 Da malo procvjetaš, tražiću
 I kad mi ponestane volje
 I samo ću pomisliti „moglo je bolje“

Kristina Bjelić

Volio sam te

Volio sam te...
 Volio sam te i prije nego sam te
 upoznao,
 Volio sam te i tažio upravo tebe, srce
 sam Svoje davno već dao,
 Tebi... Koju nisam poznavao.
 Zato sam za tobom tragao...

 Kada sam te ugledao
 Mojem je traženju bio kraj,
 Postala si za me' život cijeli,
 U tvojim očima vidio sam sjaj...
 Znao sam... Ti si moj biser dragocjeni
 Za kojim sam tragao... I kojeg sam našao

 Sada kada te imam pored sebe
 Volim te više iz dana u dan
 I ponekad pomislim da je sve to san...
 No pogled tvoj razbije sve sumnje moje
 I u stvarnost me vraćaju usne tvoje...
 Imam te... Tu si... Nisam više sam...

Nikola Simić

Bijeli ili crni vuk?

Otkrijte zapravo kakav ste tip ličnosti i uradite test!

1. Teško vam ide predstavljanje drugim ljudima i rijetko započinjete razgovore.

- A) Slažem se
- B) Ne slažem se

2. Važnije vam je da imate otvorene opcije, nego listu zadataka.

- A) Ne slažem se
- B) Slažem se

3. U timskom radu važnije vam je da budete u pravu, nego da budete kooperativni.

- A) Ne slažem se
- B) Slažem se

4. Ne trudite se da budete uključeni u sve školske aktivnosti već samo u one u kojima se pronalazite.

- A) Slažem se
- B) Ne slažem se

5. Više volite da imate uži krug prijatelja, nego mnogo prijatelja.

- A) Slažem se
- B) Ne slažem se

BIJELI VUK (više odgovora pod A): povučen, miran, posvećen, ravnopravan, osjetljiv, umjeren, emotivan, omiljen u društvu.

CRNI VUK (više odgovora pod B): ambiciozan, snalažljiv, energičan, voli da je zapažen, komunikativan, siguran u sebe, istaknut.

1. Pronađi razlike:

2. Riješiti rebus:

X

ARRIVAL (Dolazak)

Režija: Denis Villeneuve

Uloge: Amy Adams, Jeremy Renner

Žanr: Sci-Fi / Drama

Nakon dolaska 12 misterioznih svemirskih letjelica na Zemlju, okupljena je elitna ekipa stručnjaka koja pokušava da ostvari kontakt sa njima. Među njima je i Luis Beks, lingvista, koja ima svoje metode za pokušaj komunikacije. Luiz, uz saradnju fizičara Ijana Donolija, odlučuje se na drastične korake koji mogu ugrozi život čitave civilizacije. Arrival je izvrstan sci-fi. Jedinstveno emotivno iskustvo i film koji će vas ostaviti zamišljenim. U vremenu kada se sci-fi obično vezuje za blokbastere, ovaj film je pravo blago!

SPY (Špijun)

Ona je Suzan Kuper, višegodišnja CIA analitičarka i desna ruka vrhunskom operativcu Bredli Fajnu. Kada njen voljeni saradnik strada, postavlja se pitanje nacionalne bezbjednosti i neočekivano joj otvara mogućnost da izađe iz ljuštore monotone svakodnevice i krene u akciju. Na njoj je da dokaže svima da je dorasla zadatku i da je spremna da bude špijunka! Spy je film koji definitivno morate pogledati ako ste se željni dobre komedije. Smijeh i zabava su

Režija: Paul Feig

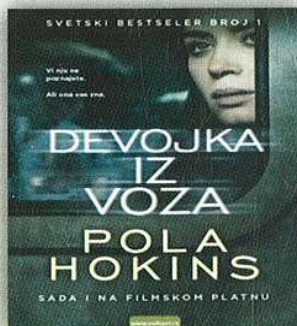
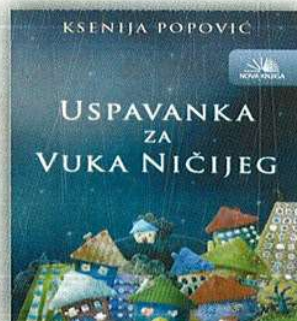
Uloge: Melissa McCarthy, Jason Statham, Jude Law, Miranda Hart

Žanr: Komedija / Akcija

USPAVANKA ZA VUKA NIČIJEG

Pisac: Ksenija Popović
Žanr: Drama / Ljubavni roman

Roman govori o 3 mlada života čije se sudbine prepliću u domu za nezbrinutu djecu. Radi se o urbanoj ljubavnoj priči koja nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Ova priča naglašava važnost lične odluke i o umiješanosti sudbine u ljudske živote.

DJEVOJKA IZ VOZA

Pisac: Pola Hokins
Žanr: Psihološki triler

Svjetska triler senzacija čiji će vas rasplet ostaviti bez daha. Opsesivna ljubav, ledena dvoličnost i pritajeno zlo će vas ostaviti bez teksta. Saosjećaćete sa glavnom junakinjom Rejčel koja je imala život iz snova koji se pretvorio u surovu realnost.

FILMSKE RECENZIJE

LION (Lav)

Režija: Garth Davis

Uloge: Dev Patel, Nicole Kidman, Rooney Mara

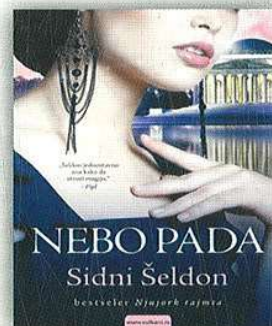
Žanr: Drama / Biografija

Ova australijska drama, priča nam jednu od najnevjerovatnijih ljudskih priča. Više od 80.000 djece nestane u Indiji svake godine. Takva sudbina zadesila je i malog Šarua, petogodišnjeg dječaka koji se preko noći našao hiljadama kilometara daleko od svoje kuće. 25 godina kasnije odlučio je da ih pronade. Lion je odlična drama, sjajno režirana, iskreno odigrana. Uzburkaće vam emocije i ostaviti vas da treperite satima nakon gledanja.

NEBO PADA

Pisac: Sindi Šeldon
Žanr: Kriminalistički roman

U centru pažnje je novinarka i TV voditeljka Dana Evans, koja istražuje ubistvo najuticajnije američke porodice Vintrop. Na tom putu nailazi na razne prepreke, ali je one nijesu spriječile da dođe do isitne.

Nada
Dedejić

Bojana
Vlaović

Mileta
Vojinović

Veljko
Vukadinović

Milica
Vučinić

Sara
Grujić

Slađana
Dedejić

Milica
Peruničić

Jelena
Peruničić

Stefan
Fuštić

Ivana
Čuljković

DOBITNICI DIPLOME „LUČA” ŠKOLSKE 2015/16. GODINE

Stefan
Vujičić

Dejana
Grdinić

Anica
Kosović

Aleksandar
Jovanović

Ivana
Jovanović

Nevena
Ljujić

Kasandra
Medojević

Kristina
Raičević

Emilija
Stanić